

Ո Ր Ո Շ ՈՒ Մ

Ճանապարհային ոստիկանության վարչական տույժ նշանակելու մասին 01.07.2020թ. թիվ 2011290809 որոշումն անփոփոխ, իսկ վարչական բողոքն առանց բավարարման թողնելու մասին

<< 30 >> 07 2020թ. 7-13 - 8682

ք.Երևան

Ճանապարհային ոստիկանության պետ, ոստիկանության գնդապետ Ե.Կարապետյանս, վերանայելով Գոռ Սեյսյանի ՄԴ/87756-20 դիմումի քննարկման արդյունքում ստեղծված նյութերը՝

Պ Ա Ր Զ Ե Ց Ի

Երևան քաղաքի Էրեբունի վարչական շրջանի Տիգրան Մեծի նրբանցքի 10 շենքի 3 բնակարանի բնակիչ Գոռ Սեյսյանը դիմումով իր անհամաձայնությունն է հայտնել Ճանապարհային ոստիկանության վարչական տույժ նշանակելու մասին 01.07.2020թ. թիվ 2011290809 որոշմանը՝ նշելով, որ խաչմերուկը հատել է դեղին լույսի առկայությամբ, ինչպես նաև իրավախախտումը ունի նվազ նշանակություն և իրավախախտման հատկանիշները պարզվում են 7-օրյա:

Դիմումի քննարկման արդյունքում պարզվել է, որ դիմումատուի փաստարկը չի կարող վարչական ակտը վերանայելու հիմք հանդիսանալ հետևյալ պատճառաբանությամբ.

<<Տեսանկարահանող և լուսանկարահանող սարքերով հայտնաբերված ճանապարհային երթևեկության կանոնների խախտումների վերաբերյալ գործերով իրականացվող վարչական վարույթի առանձնահատկությունների մասին>> օրենքի 3-րդ հադվածի 1-ին մասի համաձայն՝ վարչական վարույթի իրավախախտման հատկանիշների պարզման փուլում իրավախախտումը հիմնավորող ապացույցը իրավախախտումն ամրագրած տեսանյութն է կամ լուսանկարը, որը պարունակում է նաև տեխնիկական միջոցով արձանագրված տվյալները: Ըստ նույն հոդվածի 2-րդ մասի՝ որպես իրավախախտումը հիմնավորող ապացույց վարչական կամ դատական կարգով բողոքարկման վարույթում կարող են օգտագործվել Վարչական իրավախախտումների վերաբերյալ Հայաստանի Հանրապետության օրենսգրքի 251-րդ հոդվածով նախատեսված ապացույցները:

<< կառավարության <<<< ճանապարհային երթևեկության կանոնները և տրանսպորտային միջոցների շահագործումն արգելող անսարքությունների և պայմանների ցանկը հաստատելու մասին>> 28.06.2007թ. թիվ 955-Ն որոշման 7-րդ կետի 3-րդ ենթակետի համաձայն՝ **դեղին ազդանշանն արգելում է երթևեկությունը** (բացառությամբ կանոնների 19-րդ կետով նախատեսված դեպքի) և նախազգուշացնում ազդանշանի առաջիկա փոփոխման մասին: Ըստ նույն որոշման 18-րդ կետի՝ լուսացույցի (բացի դարձափոխայինից) կամ կարգավորողի արգելող ազդանշանի դեպքում վարորդը պետք է կանգ առնի <<Կանգ-գիծ>> գծանշման (կամ 6.16՝<<Կանգ-գիծ>> նշանի) առջև, իսկ դրա բացակայության դեպքում՝ հատվող երթևեկելի մասի առջև՝ հաշվի առնելով կանոնների 93-րդ կետը, խոչընդոտ չստեղծելով հետիոտների համար և այլ վայրերում՝ լուսացույցի կամ կարգավորողի առջև՝ խոչընդոտ չստեղծելով թույլատրելի ուղղություններով երթևեկող տրանսպորտային միջոցների և հետիոտների համար: **Ըստ նույն որոշման 19-րդ կետի՝ դեղին ազդանշանը միանալու կամ կարգավորողը ձեռքը բարձրացնելու դեպքում այն վարորդները, որոնք հնարավորություն չունեն առանց կտրուկ արգելակելու կանգնել կանոնների 18-րդ կետում նշված տեղերում, կարող են շարունակել երթևեկությունը:**

Իրավախախտման PIN անհատական ծածկագրի տակ զետեղված տեսանյութի դանդաղեցված և դրվագային ուսումնասիրությունն ակնհայտ է դարձնում այն փաստը, որ դիմումատուի արարքն արձանագրված խաչմերուկում առկա լուսացույցի վրա դիմումատուի <<Կանգ-գիծ>> գծանշումը հատելու պահին միացված է եղել լուսացույցի դեղին՝ արգելող ազդանշան: Այսպես՝

- տեսանյութի 13:23:36-րդ վարկյանին միանում է լուսացույցի դեղին արգելող ազդանշանը, երբ դիմումատուի տրանսպորտային միջոցը գտնվում էր <<Կանգ-գիծ>> գծանշման առջև,

- դիմումատուի տրանսպորտային միջոցը <<Կանգ-գիծ>> գծանշումը հատում է միայն տեսանյութի 13:23:38-րդ վայրկյանին, երբ դեռ շարունակվում էր միացված մնալ լուսացույցի դեղին արգելող ազդանշանը:

Տեսանյութի ուսումնասիրությունից պարզվել է նաև, որ լուսացույցի արգելող դեղին ազդանշանի ժամանակ դիմումատուի ավտոմոբիլը գտնվել է <<Կանգ-գիծ>> գծանշման առջև անշարժ վիճակում, ուստի հերքվում է նաև դիմումատուի կողմից <<Կառավարության 28.06.2007թ. թիվ 955-Ն որոշման 19-րդ կետի պահանջի ռեժիմում արարք կատարելու հանգամանքը, քանի որ դիմումատուն հնարավորություն ուներ կանգնել առանց կտրուկ արգելակման:

Վերը նշված փաստերի վերլուծության արդյունքում դիմումատուի իրավախախտման կատարած լինելու փաստը կասկած չի հարուցում:

<<Տեսանկարահանող կամ լուսանկարահանող սարքերով հայտնաբերված ճանապարհային երթևեկության կանոնների խախտումների վերաբերյալ գործերով իրականացվող վարչական վարույթի առանձնահատկությունների մասին>> օրենքի 5-րդ հոդվածի համաձայն **վարչական վարույթը բաղկացած է իրավախախտման հատկանիշների պարզման և վարչական ակտի ընդունման փուլերից:** Նույն օրենքի 6-րդ հոդվածի 2-րդ մասը՝ իրավախախտման հատկանիշների պարզելու համար, սահմանել է **15 աշխատանքային** օր, իսկ 7-րդ հոդվածի 1-ին մասը՝ վարչական ակտը ընդունելու համար իրավախախտման հատկանիշները պարզելուց հետո՝ **2 աշխատանքային** օր: Այսինքն վարույթ իրականացնող մարմինը վարչական տույժ նշանակելու մասին որոշումը կարող է ընդունել **17 աշխատանքային** օրվա ժամկետում:

Վիճարկվող որոշման հիմքում դրված իրավախախտումն արձանագրվել է 16.06.2020թ., իսկ վարչական ակտը կայացվել է 01.07.2020թ.՝ այսինքն վերը նշված որոշումը ընդունվել է օրենքով սահմանված ժամկետում:

Ինչ վերաբերվում է դիմումատուի պնդմանն՝ նվազ նշանակություն կիրառելու վերաբերյալ, ապա անհրաժեշտ եմ համարում նշել, որ պատասխանատվությունը վրա է հասել Վարչական իրավախախտումների վերաբերյալ << օրենսգրքի 124.3-րդ հոդվածի 1-ին մասի պահանջը խախտելու համար, իսկ այդ հոդվածի մասի համար Վարչական իրավախախտումների վերաբերյալ << օրենսգրքի 124-րդ հոդվածով **արարքը նվազ նշանակություն ունեցող գնահատելու կարգ սահմանված չէ**, հետևաբար վարորդի արարքը չի կարող գնահատվել նվազ նշանակություն ունեցող:

Վարչական իրավախախտումների վերաբերյալ << օրենսգրքի 9-րդ հոդվածի համաձայն՝ վարչական իրավախախտում (զանցանք) է համարվում պետական կամ հասարակական կարգի, սոցիալիստական սեփականության, քաղաքացիների իրավունքների և ազատությունների, կառավարման սահմանված կարգի դեմ ոտնձգվող հակաիրավական, մեղավոր (**դիտավորյալ կամ անզգույշ**) այնպիսի գործողությունը կամ անգործությունը, որի համար օրենսդրությամբ նախատեսված է վարչական պատասխանատվություն, հետևաբար ակնհայտ է, որ անկախ անձի կողմից մեղքի ձևի դրսևորումից նշված օրենսգրքի համապատասխան հոդվածի դիսպոզիցիայով նկարագրված արարք կատարած անձը պետք է ենթարկվի վարչական

պատասխանատվության Վարչական իրավախախտումների վերաբերյալ ՀՀ օրենսգրքի համապատասխան հոդվածի սանկցիայի շրջանակներում:

Այսպիսով, հիմնավորվել է, որ դիմումատուին վարչական պատասխանատվության ենթարկելու մասին վերը նշված որոշումն իրավաչափ է և օրինական:

Ելնելով վերոգրյալից և ղեկավարվելով Վարչական իրավախախտումների վերաբերյալ ՀՀ օրենսգրքի 293-րդ հոդվածի 1-ին մասի 1-ին կետով՝

Ո Ր Ո Շ Ե Ց Ի

1. Ճանապարհային ոստիկանության վարչական տույժ նշանակելու մասին 01.07.2020թ. թիվ 2011290809 որոշումը թողնել անփոփոխ, իսկ վարչական բողոքն առանց բավարարման:
2. Սույն որոշումն ուժի մեջ է մտնում հանձնելու օրվան հաջորդող օրը և կարող է բողոքարկվել ՀՀ վարչական դատարան՝ օրենքով սահմանված կարգով և ժամկետներում:
3. Սույն որոշման օրինակն ուղարկել Գոռ Սեյսյանին:

Ե. Կարապետյան